

Een van 's werelds best presterende hedgefondsen was de kraamkamer voor enkele gelauwerde beleggers van nu. Via Amerikaanse beursdocumenten is voor iedereen te volgen op welke bedrijven de tovenaarsleerlingen hun geld zetten.

IN HET SPOOR VAN DE WELPEN OP WALL STREET

T

Tiger Cubs worden ze liefkozend genoemd. De leerlingen van 'tovenaar' Julian Robertson, oprichter en jarenlang de baas van beleggingsboetiek Tiger Management.

Robertson richtte Tiger Management op in 1980 nadat hij zich een jaartje in Nieuw-Zeeland had gestort op het schrijven van een roman.

Wat begon met acht miljoen dollar van familie en vrienden was in 2000 gegroeid tot een fonds met een beheerd vermogen van 22 miljard dollar. Het maakte van Tiger Management halverwege de jaren negentig het grootste hefboomfonds ter wereld.

TOVENAAR

In de twee decennia vanaf 1980 behaalde Robertson een gemiddeld rendement van 25 procent per jaar, prestaties die hem de bijnaam *Wizard of Wall Street* opleverden.

De Amerikaan beschreef zijn beleggingsmethode het liefst als een continue speurtocht langs twee lijnen. Aan de ene kant zocht hij naar de tweehonderd beste aan-

delen om te kopen (long gaan) om tegelijk te speuren naar kneusjes, de tweehonderd slechtste aandelen.

Aandelen die in deze laatste categorie vielen, waren shortkandidaten. Ofwel, Robertson leende die stukken van andere partijen en verkocht deze vervolgens in de verwachting dat de beurskoers zou gaan dalen. Gebeurt dat, dan koopt de zogeheten shortseller de stukken terug en levert deze weer aan de partij waarvan de aandelen waren geleend.

Centraal in de analyse stond het adagium van *growth at a reasonable price*. Daarbij moe-

WAT BEGON MET ACHT MILJOEN DOLLAR VAN FAMILIE EN VRIENDEN WAS IN 2000 GEGROEID TOT EEN FONDS MET EEN BEHEERD VERMOGEN VAN 22 MILJARD DOLLAR